Carl Nielsen

Musik
til
Helge Rode's Skuespil

Moderen

Op 41

Klaverudtog.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG
København
A. B. Nordiska Musikförlaget, Stockholm
Norsk Musikforlag A/S, Oslo

K

MODEREN

Skuespil af Helge Rode

I

Taagen letter

Carl Nielsen, Op. 41

Andantino quasi Allegretto

p

Ped.

mp

espress.

dim. poco rall.

a tempo

p *p* *poco f* *rall.* *dim.* *p a tempo* *espress.* *dim* *p*

II

Andante pesante

(Skjalden) Vildt gaar Storm mod sorte Vande, hæsligt skriger Ravnes Flok, Vreden staar paa

f

Himlens Pan-de, Ræd-sel raa-der! Ragnarok. Gustent er det fri - - ske Løv,

blod-besudlet Jor - dens Støv, So - lens Flamme o - - ser. Op vort Hjerte! Op vort Mod!

dim. *p*

Sol gik ned i Røg og Blod, Op staar Sol i Ro - - - ser!

rall. *a tempo*

rall. *a tempo* *dim.* *rall.*

III

Andantino quasi Allegretto

(Skjalden) 1. Min Pi - ge er saa lys som Rav og Dan-marks gyld-ne
2. Min Pi - ge kan vel væ - re haard, mod dem hun il - de
3. Det Smi - le - hul gaar bag en Sky, og far - ligt Øj - et
4. Thi ser jeg i de Øj - ne ind, de bli - ver ve - ge,

mp

Hve - de og Blik - ket er saa blaat som Hav, naar Him - len er der
li - der, da har hun Ord, som hid - sigt slaar, og lidt for hid - sigt
graa - ner, men Straa - ler bry - der frem paa - ny, og Blik - kets Bøl - ger
var - me. Da hvi - ler jeg i hen - des Sind, som i to blø - de

ne - de, Prin - ses - se To - ve af Dan - mark!
bi - der. Prin - ses - se To - ve af Dan - mark!
blaa - ner, Prin - ses - se To - ve af Dan - mark!
Ar - me, Prin - ses - se To - ve af Dan - mark!

IV

Allegretto burlesco

(Narren) 1. Den - gang Ør - nen var
2. Den - gang Ør - nen stod
3. Den - gang Ør - nen faldt

ff

fly - ve - klar raab - te al - le: du er en Nar!
højt i Sky, fik dens Vin - ge en Lad-ning Bly,
ned fra Sky, lød et Skrig i den he - le By.

fz fz fz fz

Da den steg o - ver Taar - nets Top, send - te de de - res
mens de Dra - ger af tyndt Pa - pir, gik til - vejrs o - ver
In - gen Smer - te var i den Lyd, al - le skreg de af

fz fz

Dra - ger op.
Sta - dens Spir.
Ska - de - fryd.

Stærk er Ør - nen,

fz *fz*

bred dens Vin - ge, Had er stærkest,

(stærkt)

Had er stær - kest!

1 – 2. 3.

ffz

V

Allegro (Narren)

rall.

1. Ved Fe - sten fik en Mo - der Bud at hen - des Søn var
rød - mer o - ver den - ne Mor, ud - brød en Da - me
(med Grimace) føj, jeg valg - te helst mig sort i Li - vets Far - ve -

mf *rall.*

a tempo *rall.*

død; men bleg - ne kun - de hun dog ej, for hun var ma - let rød, ak, ak,
blid; men rød - me kun - de hun dog ej, for hun var ma - let hvid, ak, ak,
lad; men jeg kan ik - ke ma - les trist, for jeg er ma - let glad, ak, ak,

a tempo *rall.*

Presto

1-2. 3.

rød, for hun var ma - let rød, ma - let rød. 2. Jeg
hvid, for hun var ma - let hvid, ma - let hvid. 3. Fy
glad, for jeg er ma - let glad, ma - let glad!

p *f* *p*

VI

Andantino

(Skjalden) 1. Tid - sel - høs - ten teg - ner godt og
2. Nag og Nid er vel ved Magt, har
3. Bul - me - urt og Svi - ne-mælk, de
4. Lav - sind bor paa Bjer - gets Top, i

p

Nel - der staar i Stak. Ru - gen er kun
Kraft til O - ver - flod, Ven - skab har en
blom - strer bredt og vidt. Lil - jens høj - e
Æg - te - skab med Skam. Høj - sind bor i

rall.

saa som saa, og Hve - den lig - ger Brak!
vis - sen Haand, der - til en van - før Fod!
Stilk er brudt, og Ro - sen or - me - bidt!
Kæl - der - vraa, hvis Du kan fin - de ham!

rall.

5. Mug og Skimmel har det fint,
og Svampene gaar frem,
Husets Mure staar for Fald,
hvem bryder sig om dem.

6. Had og Last gør hver Dag Fest,
hos Høj, saavel som Lav,
Kærlighed gik hen igaar,
og grov sin egen Grav!

VII

Forspil til fjerde Billede

Andante pesante

ff *dim.*

ff *sempre ff*

sempre ff

rall. e dim. *p a tempo*

cresc.

f

poco dim.

dim.

mp

mp

dim.

dim.

rall.

VIII

Andantino

(Skjalden)

mf *mp*

1. Saa bit-tert var mit Hjer-te, saa mø-dig var min Fod, saa
2. Men Træ-ets mag-re Gre-ne er i for-tviv-let Trods strakt
3. Men fat-tigst fry-ser Kor-set, som et frost-stiv-net Raab. De

mf

syg og en-som var min Sjæl, da jeg ved Maa-let stod, de sult-ne Kra-ger skri-ger vildt, hvor
op mod Mørkets vil-de Hær, som gaar hen o-ver os. Nu fal-der Spur-ven død til Jord, og
tom-me Hæn-der bæ-rer kun paa et kors-fæ-stet Haab, U-ro-lig er de Dø-des Søvn, de

f *rall.* *ff* *rall.* *poco f*

sor-te Stor-me gaar.
Mul-den gør sig haard.
min-des de-res Saar.

Kom, Vaar! Kom, Danmarks bli-de Som-mer! Kom,

blom-ster-bro-get Vang! Kom, gyld-ne Dag og hvi-de Nat! Kom, sø-de Fug-le-sang!

 17565

IX

Allegretto vivo

f *pizzicato* *fz*

(Narren)

1. Den-gang Dø - den var i ven - te, gjor - de
Børn skal in - tet ven - te, selv for -
tar! Hav da in men - te, som en
Pjer - rot Præ - sten hen - te, vi - ste

mf

Pjer - rot Te - sta - men - te, lod i Hast No - ta - ren
sa - ger jeg min Ren - te, og de Ven - ner Fan - den
Hel - gen Pjer - rot end - te, thi han del - te Gods og
ham sit Te - sta - men - te: Sig, Hr. Præst, jeg tør vel

hen - te og sin Vil - je sir - ligt pren - te.
send - te, dem maa Fan - den ger - ne hen - te.
Ren - te ud til lut - ter U - be - kend - te.
ven - te, Gud be - ta - ler mig min Ren - te.
p
rall.
1-3.
Det er Fest, det er Fest! tænk-te Fan-den.
f
pp
rall.
a tempo ff
2. Mi-ne
3. Hr. No-
4. Nu lod
dim.
4.
Fan-den.
a tempo
ff

X

Menuet

mf

p

cresc.

f

dim.

mf

XI

Forspil til syvende Billede

Andante

f > pp

sempre pp

molto

f

fz

mf

f

8

fz

ff

segue

fz

rall.

fff a tempo

a tempo

rall.

dim.
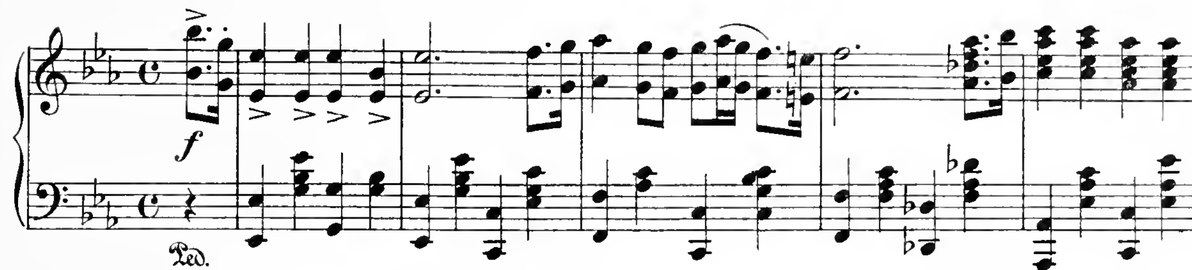
mp
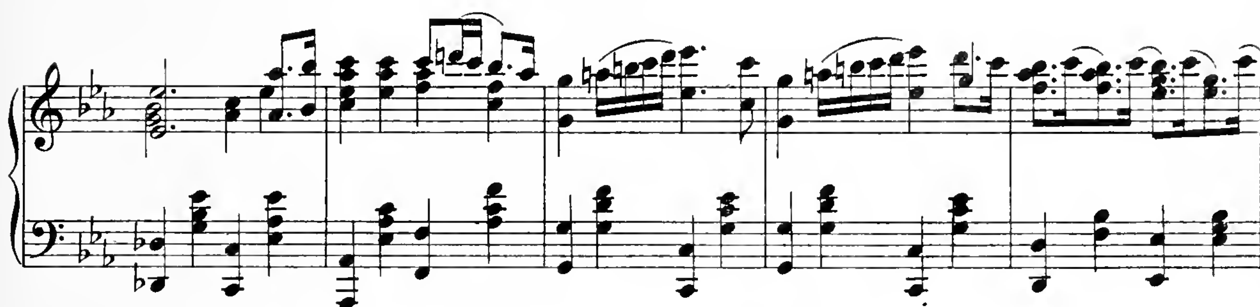
cresc.
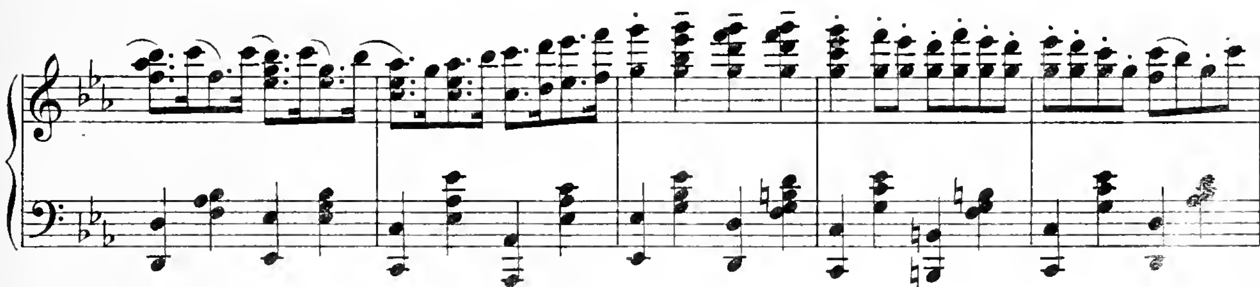
ff rall
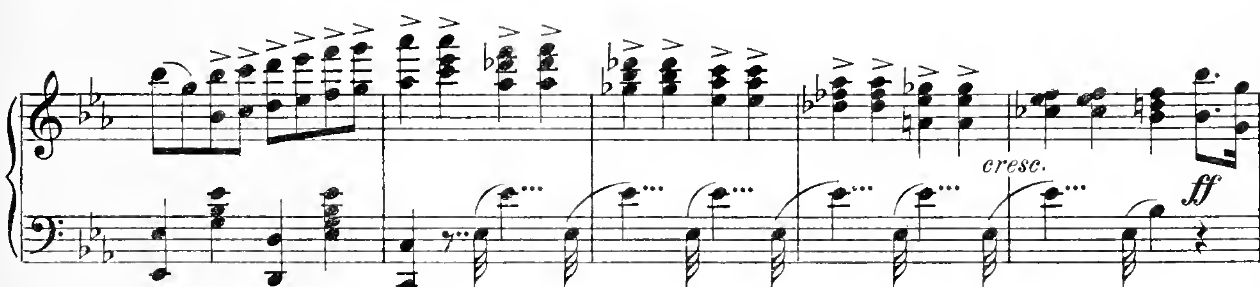
XII
Marsch
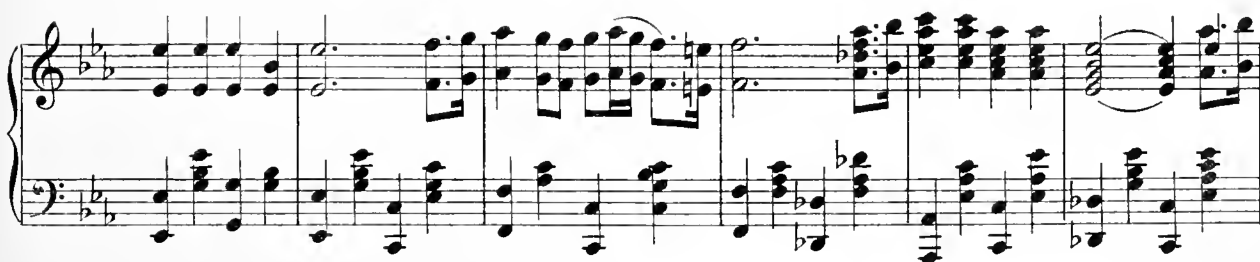
Tempo giusto

3

8

3

8

8

dim.

p

3

f

p

p

cresc.

ff

p

D.C. al 𝄌 *e poi Coda*

Coda

ff

XIII

Andante con moto

1. Som en rej - se - ly - sten
2. Hav om - bru - set yng - ler

mf *pp*

Flaa - de an - kret op ved Jyl - lands Bro un - der Vejrs og Vin - des
Lan - det, Tu - sind Ø - er gik af Havn, lod sig bæ - re bort af

Naa - de, lig - ger Lan - det dybt i Ro. Haardt gaar Hav mod Bro og
Van - det for at bæ - re Dan - marks Navn. Mun - tert frem til Li - vets

f

pp rall.

Stavn mø - der Dan-marks stil - le Navn. Hør hvor blidt det klin -
Dyst gen - nem Mulm og Straa - le - lyst. Hil Jer, vo - re Ski -

p rall.

a tempo pp cresc.

ger! Hvor vi stod og hvor vi gik, kom dit Navn som
be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt, her er Dan - mark,

a tempo

pp

sød Mu - sik blødt paa hvi - de Vin - - - ger.
dit og mit, med sin Køl - vands - stri - - - be.

cresc.

f

3. Hør det! Husk det, alle Danske!
Klar og frodig er vor Aand,
Sproget slutter som en Handske
om en fast og venlig Haand.
Værn med Vid, hvad helt er vort,
sig kun Sandhed, jevnt og kort,
gladest ved det Milde.
Danskens Lov i Strid og Fred
være Ret og Billighed,
som Kong Volmer vilde.

4. Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringsvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestraalet – taaredøbt.
Det er Danmarks frie Sprog,
uden Tryk af fremmed Aag,
frejdigt Freja taler.
Eget Brød til egen Dug,
Danmarks Hvede, Danmarks Rug
Dybbøl Mølle maler.

Wilhelm Hansens Tryk, København 1950